

Construirea sistemelor pentru copilăria timpurie

- ▷ Rezultatele noilor studii identifică strategii pentru țările care construiesc sisteme pentru copilăria timpurie.
- ▷ Cercetătorii au studiat 6 țări cu educație și îngrijire de nivel avansat pentru copilăria timpurie.
- ▷ Lecțiile învățate includ nevoia de a respecta variațiile contextuale în abordarea elementelor sistemice.

Sharon Lynn Kagan,
Profesor universitar de
Politici pentru Copilăria
Timpurie și Familie

Caitlin M. Dermody,
Asistent Cercetător

Centrul Național pentru
Copii și Familii, Teachers
College, Universitatea
Columbia, New York, SUA

Multe țări extind cu rapiditate programele pentru copiii mici și familii, dar adesea aceste programe nu sunt de înaltă calitate, distribuite în mod echitabil, eficiente sau sustenabile. Centrul Național pentru Educație și Economie din SUA a sprijinit oamenii de știință în efectuarea unei analize comparative a 6 țări cu sisteme avansate pentru educația și îngrijirea timpurie (ECEC) – Australia, Anglia, Finlanda, Hong Kong, Singapore și Coreea de Sud – pentru a identifica practici, strategii și mecanisme care pot ajuta factorii de decizie să planifice și să implementeze sisteme adecvate din punct de vedere contextual pentru țările lor.¹

Rezultatele, publicate într-o serie de studii *Early Advantage* („Avantaj timpuriu”), au identificat patru lecții cheie.

1 Contexte diferite, sisteme diferite

¹ Principalii cercetători ai proiectului: Rebecca Bull (Singapore), Sharon Lynn Kagan (SUA), Kristiina Kumpulainen (Finlanda), Mugyeong Moon (Republica Coreea), Nirmala Rao (Hong Kong), Kathy Sylva (Anglia) și Collette Taylor (Australia). Cele șase țări au fost alese în baza scorurilor de performanță la matematică în cadrul Programului OECD pentru Evaluare Internațională a Elevilor (PISA) și a raportului *Starting Well* al Economist Intelligence Unit (2012).

În toate țările studiate, sistemele ECEC reflectă și afectează două tipuri de contexte:

- socio-cultural (valori, credințe, tradiții, religii) și
- econo-politic (demografie, gândire/mișcări sociale, conducere guvernamentală, finanțare).

Contextul socio-cultural ajută la modelarea design-ului și a orientării pedagogice a serviciului. De exemplu, atunci când angajamentele față de valorizarea, încrederea și întreținerea copiilor fac parte din ideologiile țărilor – și uneori sunt reflectate în constituțiile acestora – serviciile tind să fie mai universal disponibile și sunt însoțite de mai puțină răspundere guvernamentală. Contextul econo-politic influențează disponibilitatea finanțării pentru sistemele ECEC, traiectoria și natura implementării lor. De exemplu, în timpul crizelor sociale, când este nevoie de femei în cadrul forței de muncă, finanțarea pentru îngrijirea copiilor poate crește semnificativ.

Țările studiate diferă radical între ele în ceea ce privește contextul. Finlanda, de exemplu, furnizează cele mai multe servicii prin ofertă din sectorul public, de mari dimensiuni, astfel că ECEC este aproape integral finanțată din fonduri guvernamentale; dimpotrivă, cele trei țări asiatice, care funcționează sub o strategie fiscală condusă de piață, se bazează mai mult pe serviciile private.

2 Multe servicii, multe strategii

Serviciile pentru copiii mici și familiile lor sunt furnizate din belșug în țările studiate; acestea includ programe de vizite la domiciliu, politici de concediu familial plătit, subvenții pentru îngrijire medicală, sprijin pentru părinți, îngrijirea copiilor, creșă, formarea cadrelor didactice, sprijin pentru familiile în situații de risc și eforturi privind tranzițiile.

Furnizarea serviciilor în aceste țări prezintă trei mari caracteristici comune. În primul rând, încep devreme: majoritatea țărilor oferă îngrijire pre și perinatală pentru mame și familii. În al doilea rând, furnizarea continuă pe toată durata dezvoltării copiilor, cu programe adecvate vârstei și eforturi privind tranzițiile care sprijină bebelușii, copiii mici, preșcolarii și copiii în primii ani de școală primară. În al treilea rând, serviciile sunt supravegheate de mai multe ministere și de obicei, sunt finanțate în mod divers utilizând strategii atât de cerere, cât și de ofertă.

Există și diferențe remarcabile în ceea ce privește furnizarea serviciilor. Unele țări acordă prioritate mai mare primilor ani de viață, altele anilor imediat anteriori intrării în sistemul de educație formală. Metoda și ritmul organizării, livrării și evaluării programelor și politicilor variază de asemenea.

Concediul familial plătit este unul din serviciile oferite în țările studiate

Foto: Sukjai Photo/Adobe Stock

3 Componente clare și comune

Contextul are importanță: nicio țară nu poate adopta sistemul altei țări fără modificări. Totuși, sistemele de înaltă calitate au elemente comune structurale și funcționale. *The Early Advantage* („Avantajul timpuriu” – Kagan, 2018; Kagan și Landsberg, 2019) a identificat 15 „componente” sistemice și le-a organizat în cinci piloni:

- fundamentarea puternică a politicilor recunoscând contextul și nevoile unice ale părților interesate și ale publicului
- servicii cuprinzătoare, finanțare suficientă și mecanisme de conducere coordonată
- cadre didactice și familii informate și bine susținute, care pot forma o comunitate prin implicare și conducere eficientă;
- pedagogie informată, individualizată și continuă care promovează experiențele de învățare centrate pe copil
- colectare și utilizare eficientă a datelor pentru ameliorarea politicilor și programelor.

4 Planuri pentru sinergie

Cel mai important, țările de succes fac eforturi strategice pentru a crea armonizări structurale și funcționale între serviciile lor pentru copilăria timpurie. Ele înțeleg că munca unui pilon sau a unei componente le afectează pe celelalte, astfel încât ele planifică pentru sinergie care întăresc sistemul ca întreg.

De exemplu, fiecare dintre țările studiate are un cadru național de curriculum – o politică mandatată sau un document îndrumător adoptat care schițează cum și ce ar trebui să învețe copiii. Aceste cadre aliniaza curricula dintre programe și adesea îndrumă politicile și practicile asociate diferitelor componente sau piloni (cum ar fi modelarea standardelor de dezvoltare profesională, stabilirea criteriilor pentru monitorizarea programelor și oferirea de stimulente fiscale). Planificând pentru sinergie între piloni și componentele esențiale, țările obțin o integrare filosofică și practică a ECEC de grad mai mare. Mai mult, ele obțin și rezultate sistemice – calitatea, echitatea, sustenabilitatea și eficiența serviciilor – în mod mult mai eficient și eficace decât prin concentrarea pe o singură componentă sau un singur pilon. În concluzie, împărtășind aceste patru lecții și abordând pilonii și componentele esențiale, țările pot dobândi detalii utile și strategice pentru crearea tipurilor de servicii eficiente pentru copilăria timpurie de care au nevoie societățile lor și pe care le merită copiii.

➔ Acest articol din publicația *Early Childhood Matters* este disponibil în limba română prin intermediul unui parteneriat între Fundația Bernard van Leer și Asociația Internațională Step by Step (ISSA), în colaborare cu Asociația Centrul Step by Step pentru Educație și Dezvoltare Profesională, membră ISSA.

REFERINȚE

Economist Intelligence Unit (2012). *Starting Well: Benchmarking early education across the world*. Disponibil la http://www.lienfoundation.org/sites/default/files/sw_report_2.pdf (accesat aprilie 2020).

Kagan, S.L. (ed.). (2018). *The Early Advantage 1 – Early Childhood Systems that Lead by Example: A comparative focus on international early childhood education*. New York: Teachers College Press.

Kagan, S.L și Landsberg, E. (eds.). (2019). *The Early Advantage 2 – Building Systems that Work for Young Children: International insights from innovative early childhood systems*. New York: Teachers College Press.